

Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem. Erős várom az Isten, az én hűséges Istenem. (Zsoltár 59,18)

Mt 10,24-28

Nem különb a tanítvány a mesterénél, sem a szolga az ő uránál. Elég a tanítványnak, hogy olyan legyen, mint a mestere, és a szolgának, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak nevezték el, mennyivel inkább a háza népét?

Ne féljetek hát tőlük! Mert nincs olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. Amit mondok nektek a sötétben, azt mondjátok el napvilágnál; amit fülbe súgva hallotok, azt hirdessétek a háztetőkről! Ne féljetek azoktól, akik a testet megölik, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljetek, aki mind a lelket, mind a testet elpusztíthatja a gyehennában.

A felolvasott evangéliumi szakasz a bátorságról szól. Amiről viszont elég nehéz beszélni. Egyrészt mert rögtön eszünkbe juthat a „Bátorak legyetek!” klasszikusnak számító idézet (:D), másrészt mert hát a bátorságot inkább gyakorolni kell...

Két dolgot emelnék ki az igeszakaszról a bátorsággal kapcsolatban:

1. Bátornak lenni nem azt jelenti, hogy nem tudok a veszélyről. A bátor ember nagyon is tisztában van a veszéllyel, valószínűleg fél is tőle, de nem hagyja, hogy a félelem irányítsa a döntéseit. Jézus is figyelmezteti a tanítványokat: Belzebub tanítványaitól ne várjatok mást, mint a mesterüktől. Azaz: lesznek olyan emberek, akik gonoszul, aljasul, megalkuvó vagy hazug módon bánnak velünk. Ez ne érjen készületlenül. De ne is rettsen vissza.
2. Legyek az életemben olyan érték, amiért érdemes kiállni: Legyen ott az a kincs, amiért érdemes mindenemet eladva megvásárolni a példázatbeli szántóföldet, vagy igazgyöngyöt. Legyen ott a középpontban az evangélium.

Szent Patrik, az írek misszionáriusa, mielőtt misszionáriusként Írországra ment volna, előtte jó pár évig – fiatal emberként – rabszolgaként élt ott. Kalózkodtak el jómódú családjától, s adták el az íreknek, akik között embertelen körülmények közt (a jó kis szeles, esős hideg őr időjárásban) kellett birkákat őriznie. Ezzel ment el az ifjúsága. Bármit megadott volna azért, hogy beülhessen egy kémia dolgozatra... :D Aztán sikerült megszöknie s visszatérnie a családjához. Ezek után pár évvel volt egy látomása (Pál apostoléhoz hasonló), amiben az írek kérelték, hogy jöjjön el hozzájuk és hirdesse nekik az evangéliumot. Mire ő visszatért, és sokszor halálos veszedelmek közepette térítette

meg Írország népének nagy részét a keresztény hitre. Ez a bátorság: valami szörnyűségből megmenekülsz, de egy nagyobb hívásnak – Krisztusénak – engedve, visszatérsz a szörnyűségek színhelyére.

A bátorságunk pont ezt jelenti, hogy félelemünkkel szembenézve, merjük azt tenni, amit fontosnak tartunk. Van egy angolszász nyelvterületen nagyon híres önségítő könyv. Az a címe: *Feel the Fear and Do It Anyway*. Magyarul kb így fordíthatjuk: *Ám Érezd a Félelmet, de Mégis Cselekedj*. 139 (!) kiadása jelent meg. Miért? mert a félelem folyamatosan jelen van az életünkben. Nem fogjuk tudni onnan kiírtani. De megtehetjük, hogy valami nagyobbra nézve, mint ami a félelmünket kiváltja, a félelmünk ellenére cselekedjünk. Ez persze egy marha nagy közhely. De mégis ez a titok nyitja.

Dávid, ha Góliátra nézett volna, soha nem állt volna ki arra a párviadalra. De Ő arra nézett, aki mellett Góliát törpének tűnt: Istenre.

S végül – bár ez Gábor bácsi privilégiuma – hadd idézzek nektek egy Pilinszky verset, mert nagyon ideillik. amit a Jelenések könyvének talán legdrámaibb látomása ihletett:

INTROITUSZ

Ki nyitja meg a betett könyvet?

Ki szegi meg a töretlen időt?

Lapozza fel hajnaltól-hajnalig emelve és ledöntve lapjait?

Az ismeretlen tűzvészébe nyúlni ki merészel közülünk? S ki merészel a csukott könyv leveles sűrűjében, ki mer kutatni? S hogy mer pusztá kézzel?

És ki nem fél közülünk? Ki ne félne, midőn szemét az Isten is lehúnyja, és leborúlnak minden angyalok, és elsötétül minden kreatúra?

A bárány az, ki nem fél közülünk, egyedül ő, a bárány, kit megöltek. Végigkocog az üvegtengeren és trónra száll. És megnyitja a könyvet.

Ez az igazi ok a bátorságra: Krisztus nem fél, és mivel az Ő kezében van az élet könyve, nekem sem kell. De ha félnék is, cselekedhetek nem a félelmemből, hanem a hitemből.